

angaaer, hvilket er stillet af to ærede Medlemmer af Udvalget, og som gaaer ud paa, at Ordet „afveglende“ skal bortfalde, saa at Examen altsaa derefter hvert Aar skulde holdes paa alle de tre i Paragraphen nævnte Steder, da har jeg derimod at indvende, at det ikke blot medfører forgæde Pengendgifter, derved at Commissionens Medlemmer jo da skulle rejse fra det ene Sted til det andet, men ogsaa en ikke ganske ringe Tidsspilde, idet der jo altid gaaer nogle Dage hen, inden man faaer Forretningerne afsluttede paa det Sted, som man forlader, og dernæst ogsaa hengaaer nogen Tid med at rejse til det andet Sted, og inden man der kommer igang med Forretningerne. Men dertil kommer, at man, naar man vil have en almindelig Examencommission, maa see at faae stillet, ikke alene Privatisterne og Seminaristerne, men ogsaa de forskjellige Seminariers Elever ved Siden af hverandre, og, naar man holder Examen paa de tre nævnte Steder hvert Aar, saa ville jo høist to af Seminarierne komme til at kunne sammenlignes med hinanden igjennem Examen, idet Dimittenderne fra Soenstrup kunne ventes altid at ville komme til Kjøbenhavn og de fra Skaarup til Odense, medens de fra Tellinge og Ranum ville komme til det Sted, som ligger dem nærmest, nemlig Aarhus. Men naar man vil have den Foranstaltning, som Lovforslaget gaaer ud paa, saa troer jeg, at man ogsaa skal samle Alle, og see, hvorledes deres Præstationer tage sig ud ved Siden af hinanden. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 7 til § 3 skal jeg kun tillade mig een Bemærkning. Det ærede Medlem, som udgjør Mindretallet i Udvalget (Forchhammer), sagde, idet han forøvrigt tiltraadte dette Endringsforslag, at det, at examinere Seminaristerne for sig og Privatisterne for sig, ikke stemte med det Lighedsprincip, som Lovforslaget forøvrigt gaaer ud paa at ville hævde. Men det er jo heller ikke Meningen med Endringsforslaget, at det skal være saa; Meningen er jo kun, at man skal kunne tage større Grupper af Seminarister for sig, medens man samme Dag, enten før eller senere, examinerer Privatister; der er slet ikke Tale om, at de skulle udsendes fra hverandre. — Endnu skal jeg blot tilføie en Bemærkning

med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 8 til § 5. Da den ærede Minister i det Hele har tiltraadt dette Forslag, skal jeg ikke dvæle videre derved, men blot gjentage, hvad jeg før yttrede om det Omstøb, som den Bestemmelse, der nu staaer i Lovforslaget, vil medføre i Modsætning til Bestemmelsen i Endringsforslaget. Hvis man nemlig beholder Lovforslagets Bestemmelse om Ministeren som Mellemmand, saa skal der journaliseres paa to Steder; vedkommende Andragender skulle først journaliseres i Ministeriet, og de skulle dernæst journaliseres, eller der skal idetmindste optages en Liste over dem hos Formanden, og Brevene fra Ministeriet skulle journaliseres hos denne; derhos vil der af Bestemmelsen opstaae et Skriverseri frem og tilbage; der vil afgaae Breve fra Formanden om, at Det og Det ikke er i Orden, og at der er Det og Det, som han ønsker Oplysning om, og saa skal Ministeriet besvare disse Breve og desuden skrive til Vedkommende; Alt dette vil saaledes ganske vist give Anledning til et betydeligt Skriverseri. Naar man overhovedet vil danne en Commission for at udføre et vist Hverv, saa synes det ogsaa at være det Rigtigste og Naturligste at sige: „Gjør I nu denne Sag færdig, og lad ikke Ministeriet, som har Andet at tænke paa end saadanne Smaating, blive draget med ind i den.“

Forchhammer: Der er flere af den høitagtede Ministers Øtringer, som jeg er ham taknemlig for, men særligt vil jeg bringe ham min Tak, fordi han tænker paa som en Mulighed at kunne ad den ene eller den anden Vej erstatte de fattige Seminarister deres havte Afgifter, hvilket for dem vil være af en særlig Betydning; jeg vilde ansee det for en af de største Ulykker, om Følgen af den paagjældende Bestemmelse i Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, skulde blive, at den hele Klasse af Huusmænds og fattige Skolelæreres Sønner skulde blive udelukket. Netop i den senere Tid har der været den uheldige Strømning, som jeg dog haaber kun er forbigaaende, at en stor Mængde Mennesker, der have forsøgt sig i forskellige Livsstillinger, men hvem det ikke er lykkedes at komme frem i nogen af dem,